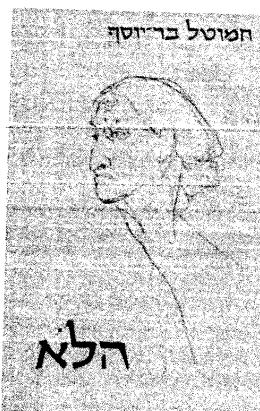

(1998.5.1) 221 58 77 / mn

על ה"כנ" או
ה"לא"

ההשכלה דחופה למד". התיאורים יוריודים לפטריטים, שקשה לעקוב אחריהם מזמן עניין. פישר עלה עיריך את יכולת הגבהתם שבא לדי בטיחו בטעמי תיאוריים הללו, וכך חסר אותו מפדי שהופר שר או פואמה למתפרקם. אולי המנין הנכון בין תיאור לעיליה, אליו משוח אחר. בכל מקרה, הפואמה לא עומדת בסטנדרטים הגוברים שמצוירים הירים גובוס, להוציאו שכבה, בתוספת מהפיע על ההומר הקומי רב קיליות והפואמה "מבחן ימישעה הוועה".

משמעות חדש: הזרעון "מעיר" מוביל לשימוש ביאו', במקום עיר', מתקשרות ברדר כלל עם קור. שמתפקידו כהן חסן, ואילו איזן, גבולות הקור החום והואר לא ררים, ומתרבבים ביניהם, הפואמה ששית ופה. מוטל על בר-יוסף היכולת לומר יים ים לחמי, ללא מושג מהלים מתיאורים קשים, כמו, למשל, ריב: "בננו של הלין", שם-Smithים בו ב, ואירוניה מרה, וגנטסה, גלמת תמיות גדולה לצד הכריות דוללה.

שנה מאוחרת ביקורת עולה מהשרירים, השורה הלווי יש תיאור מתאפיורי מרכיב, ופיתוח אפשרויות של דמיון בתוך דמיון, ואמרה ברורה מתוך העזה המביטה היישר אל הנבר, המאפיינת את שירתה של בר-יוסף. נבע, שופעת למלעין צייניות, לעיתים טוי במאורות צייניות, כמו בפואמה אציגען, העוסקת בקורותיה של אציגען, הטעינה, וסופה שהופכת "تبשליל" איזה דברות בעלת האצבוע, מעין תטאפרה לאישיות המפעלת את נגנה.

או קישור בין הברה להוו באמצעותם שמיוחסת לבואקיטים דומים: הפרא המודומה בראקיטים הופכת למראבי בדרומי פאורות ווותרי; "והולכת כמו פרה מלאה שם שורה".

חומרוטל בר-יוסף: הלא, הוצאת
ברמל 1998, 100 עמ'

בשבשימים שרים, שת פומאות ושבועים
שערירים כול ספר שירה האחרון,
של חמוטל בר-יוסף, השירים
שטויוים, לעתים קשים; ביןיהם שירים
אישיים יותר וחוחות, שירים
בשם דאייה חברתיות רחבה, ואלו
שמודרין בתם תפיסת מזgies, למשל,
העולם או הטבע מזוויות אחרות. בחלק
השיר, ללא כתרתו, שבעמ' 16, משקף
את סגנוןיה היהודי של בר-יוסף
במיטבו:

כאן, תחנות המשם המוגנות, הניתנת לאחריו בוויאו-עולם לסותם "בעיל אוֹר", מוכיחה שוב, שיש חדש תחת המשם, גם כשהוא בקייש העומד בבסיס המפוארה שמשתפקת הד בעמיס איינספור. גם תחיקות הלשון הנבנאות של שימוש באירוי במילים "יעור", מכך באן שיטימות דודשה: אצירוף "מעיל" ווער" מתפרק בדרך כלל עם קור שם מתקשרות עם חום, ואילו כאן חברות אוטוציאטיות לא-המתכוון" חדש בו גבולות קיור החום והאור לא ברורים, ומטערכבים ביניהם, בתמונת מהירותית ייה.

בוצטל בר-יוסף היכולת לומדים עד הסוף, לא מורה מהמלמדים קשיים, כמו, למשל מתיאורים בניו: "בננו של הילץ", משמשם כדוגמה ב, וארכוניה מדה, ופנטסיה גודלה לא-תיכונית. תימונות גדולות כדוגמת:

דוגמה¹ של טקסט

דוגמה של העונה

¹